

[Anders Andersen.]

Jeg kan for venstres vedkommende tilsige en saglig behandling under udvalgsarbejdet. Resultatet af denne behandling vil influere på vores endelige stilling.

Kirsten Jacobsen (FP):

Fremskridtspartiet vil se med velvilje på forslaget, når vi skal til at arbejde med det i udvalget. Jeg vil godt fremhæve to grunde hertil.

Som forslagsstillerne selv har skrevet i fremsættelsen, fungerer disse lægehuse jo mange gange som en slags poliklinikker og afhjælper altså på den måde de lange ventelister, som hospitalerne har. Desuden, som det også tidligere er fremhævet, kan man imødesee nogle offentlige besparelser. Begge dele er noget, vi ser med sympati på.

Når man kigger på hele ligningslovens § 18, så skal der ikke være tvivl om, at vi nok synes, den ikke er særlig velegnet, men i konsekvens af, hvordan den nu engang er udformet, synes vi også, det er rimeligt, at vi tager denne lille ting med.

Som sagt kan vi støtte forslaget, og vi vil give det en velvillig udvalgsbehandling.

Bernhard Baunsgaard (RV):

På det radikale venstres vegne kan jeg sige, at jeg synes, det er et godt og rimeligt forslag, de konservative er kommet med her.

Jeg kunne nok have ønsket, da det jo er et nyt område, vi bevæger os ind på, at man i bemærkningerne til lovforslaget havde præciseret, hvad det er, det drejer sig om. Man har imidlertid gjort det i fremsættelsestalen, hvor man udtrykkeligt siger, at det, man tænker på ved lægehuse, det er ikke et blandet beboelses- og konsultationshus. Der skrives udtrykkeligt, at lægehuse er noget forholdsvis nyt, og at det drejer sig om, at flere læger slår sig sammen for derved at aflaste vore sygehuse. Jeg kan mindes om, at vi allerede i 1971 fra radikal side sagde, at dette var en ting, vi burde støtte. Jeg kan kun sige, at hvis vi får en klar definition af, at med lægehuse tænker man altså på huse bygget specielt af flere læger i fællesskab eller af én læge og med det formål udelukkende at behandle patienter, så ville det være urimeligt, om de ikke kunne falde ind under de almindelige afskrivningsregler.

Jeg håber, at der kan samles et meget stort flertal omkring en sådan definition, og at vi

kan få indført rimelige afskrivninger på dette område.

Ømann (SF):

Her oplever vi, at skatteordførerne falder for den sædvanlige fristelse, selv om de siger, at de vil forenkle skattelovgivningen. Når de får et eller andet godt formål stukket ud, hvor de mener der er en holdbar begrundelse – i dette tilfælde lægehuse, som er en meget praktisk og meget samfundsgavnlig foranstaltning – så går de med til at indføre et skattefradrag. Jeg havde nær sagt: ja men tror nogen af disse ordførere så, at de nogen sinde er i stand til at forenkle skattelovgivningen? Tror de, at de nogen sinde er i stand til at opretholde principielle synspunkter på et område som afskrivningerne?

Jeg har lyst til at give et lille rids af, hvordan det er gået med disse afskrivninger. Det er gået sådan, at der gaves meget givtige afskrivninger på bygninger allerede i afskrivningsloven af 1957 af daværende finansminister Viggo Kampmann. Man stod dér i en situation, hvor det var vigtigt at få investeret også i bygninger. Senere skete der det, at afskrivningsadgangen blev udvidet under VKR-regeringen – med tiltrædelse af socialdemokratiet, så vidt jeg husker – til ganske urimelige afskrivningsbeløb, især for landbruget.

Hvad er det egentlig, der ligger til grund for denne filosofi om, at bygninger skal afskrives? Det er en meget usikker filosofi. Man siger på den ene side, at sådan en bygning forældes jo nok, så den skal afskrives med 4, 5, 6 eller 8 pct. Samtidig kan man over den skattepligtige indkomst fratække fuldt ud, hvad det koster at opretholde bygningens standard. Jeg ved ikke, om nogen ville argumentere for, at der skulle være en afskrivningssats på Rundetårn, men det er faktisk den filosofi, der ligger bag ved det, at man både skal have i pose og i sæk.

Vi har aldrig nogen sinde formået statistisk departement eller nu rigsstatistikerne til at fremkomme med en opgørelse over, hvor store penge der egentlig ligger i fradrag for afskrivninger på bygninger. Bygninger er dyre. Satsene er ganske vist beskedne, men det bliver meget, meget store fradrag og en meget stor skatte kredit, der her er tale om.

Her vil man altså så letfærdigt udvide dette område, selv om der er tale om en kategori af kontorbygninger, som ikke er udsat for slid og